

Posezení u cimbálu, ročník druhý

Druhý ročník posezení u cimbálu se nesl ve znamení poměrně zásadních změn oproti ročníku úvodnímu. Po předešlé zkušenosti s poměrně nejistým počasím na konci září jsme se rozhodli uspořádat akci tentokrát uprostřed léta, konkrétně 10. srpna. Krásné letní počasí, pětatřicítka přes den, dvacetistupňové teploty v noci - to všechno jsme si mohli v den konání akce nechat jenom zdát. Počasí se totiž hodně podobalo tomu předchozímu „václavskému“ a v devatenáct hodin, kdy akce začínala, už některé návštěvníky zahřívaly deky, svetry, bundy a víno. Aspoň že nepršelo. Také místo konání akce se změnilo. Z původně plánované zahrádky za hospodou jsme byli okolnostmi nuceni akci přesunout jinam a protože u nás moc alternativ na výběr není, nikoho asi nepřekvapí, že se akce konala v areálu u lesa. „Malé hřiště“ na jednu stranu nabízí větší kapacitu a částečně také lepší zázemí, na stranu druhou je ale areál otevřený a ke zútulnění prostoru je zapotřebí daleko větší zaplněnost. I když byla účast oproti loňsku téměř dvojnásobná, k celkové atmosféře předchozího ročníku přece jenom něco chybělo.

Před pořádáním druhého ročníku jsme se dohodli, že budeme, v rámci pestrosti, obměňovat hostující cimbálové muziky. Tentokrát volba padla na cimbálovou muziku Babí Lom ze Stavěšic, která, dovolím si tvrdit, pomyslné žezlo převzala velmi zdatně. Oproti minulému ročníku, kdy bylo zpívání u cimbálu víceméně spontánní, jsme se tentokrát rozhodli akci poněkud obohatit tím, že si pozveme několik spřátelených mužských sborů s cílem představit je obecenstvu. Vzhledem k prázdninovému termínu jsme měli jisté obavy o to, kolik hostů naše pozvání přijme. Byli jsme ale velmi mile překvapeni, když jsme ve sklepě, kam jsme sbory pozvali na oficiální přivítání a pohoštění, napočítali i s námi kolem čtyřicítky krojovaných.

Po přesunu na malé hřiště se každý ze sborů, stejně jako je tomu na podobných akcích zvykem, prezentoval několika písněmi ze svého repertoáru. Diváci tak mohli, po loveckém sboru, který akci zahajoval, postupně slyšet také sbory ze Šardic, Archlebova, Věteřova a Ostrovánek. Největší přízeň publika ovšem posbíral nejméně početný „sbor“ ze Žetic, který počet svých přítomných členů vyjádřil krásně a jasně zpěvem písně „My zméé tadýý dváá...“. Poté, co každý sbor splnil svoji „sborovou povinnost“, se už dále večerním přítím majestátně nesly společně zpívané písně, které se linuly z hrdel více než čtyřicítka zpěváků a několika desítek dalších přítomných diváků. Nebudeme se zde snažit popisovat atmosféru, tu si musí každý zažít na vlastní kůži. Vy, kteří jste se posezení u cimbálu účastnili, nám jistě dáte za pravdu, že bylo o co stát.

Pokud bychom chtěli letošní ročník nějakým způsobem zhodnotit, pak nás těší, že jsme v Lovčicích dokázali uspořádat setkání sborů na podobné úrovni, jako tomu je v některých okolních vesnicích, kde mají podobné akce mnohdy letitou tradici a velký zvuk. Těší nás, že jsme se podíleli na prezentaci naší obce a že se nám do obce podařilo pozvat tak velké množství „přespolních“ zpěváků - to, že se domů rozjížděli s příjemnými pocity a vzpomínkami, je největším oceněním našeho úsilí. Pokud jsme navíc potěšili i Vás, kteří jste nás přišli na akci podpořit, pak jsme za to moc rádi. Díky pořádání této naší akce se dostáváme do povědomí sborů z okolí a můžeme následně reprezentovat obec na obdobných setkáních, což nás také těší.

Druhý ročník už je více než půl roku za námi a nám se už v hlavách pomalu rýsuje podoba třetího pokračování. Dovolím si na tomto místě zmínit nejčerstvější zákulisní informaci, abyste se měli už teď na co těšit: posezení u cimbálu bychom chtěli nově rozšířit o menší košt vína. Věříme, že se nám tak podaří na akci přivítat více návštěvníků a pro sbory tak vytvoříme početnější obecenstvo. Termín konání akce ještě nebyl přesně stanoven, ale pravděpodobně bude podobný jako v minulém roce (srpen).

Děkujeme všem co nás v našem počínání podporují a těšíme se na další setkání.

za mužský sbor Petr Konečný

Posezení u cimbálu, ročník druhý

Druhý ročník posezení u cimbálu se nesl ve znamení poměrně zásadních změn oproti ročníku úvodnímu. Po předešlé zkušenosti s poměrně nejistým počasím na konci září jsme se rozhodli uspořádat akci tentokrát uprostřed léta, konkrétně 10. srpna. Krásné letní počasí, pětatřicítka přes den, dvacetistupňové teploty v noci - to všechno jsme si mohli v den konání akce nechat jenom zdát. Počasí se totiž hodně podobalo tomu předchozímu „václavskému“ a v devatenáct hodin, kdy akce začínala, už některé návštěvníky zahřívaly deky, svetry, bundy a víno. Aspoň že nepršelo. Také místo konání akce se změnilo. Z původně plánované zahrádky za hospodou jsme byli okolnostmi nuceni akci přesunout jinam a protože u nás moc alternativ na výběr není, nikoho asi nepřekvapí, že se akce konala v areálu u lesa. „Malé hřiště“ na jednu stranu nabízí větší kapacitu a částečně také lepší zázemí, na stranu druhou je ale areál otevřený a ke zútulnění prostoru je zapotřebí daleko větší zaplněnost. I když byla účast oproti loňsku téměř dvojnásobná, k celkové atmosféře předchozího ročníku přece jenom něco chybělo.

Před pořádáním druhého ročníku jsme se dohodli, že budeme, v rámci pestrosti, obměňovat hostující cimbálové muziky. Tentokrát volba padla na cimbálovou muziku Babí Lom ze Stavěšic, která, dovolím si tvrdit, pomyslné žezlo převzala velmi zdatně. Oproti minulému ročníku, kdy bylo zpívání u cimbálu víceméně spontánní, jsme se tentokrát rozhodli akci poněkud obohatit tím, že si pozveme několik spřátelených mužských sborů s cílem představit je obecenstvu. Vzhledem k prázdninovému termínu jsme měli jisté obavy o to, kolik hostů naše pozvání přijme. Byli jsme ale velmi mile překvapeni, když jsme ve sklepě, kam jsme sbory pozvali na oficiální přivítání a pohoštění, napočítali i s námi kolem čtyřicítky krojovaných.

Po přesunu na malé hřiště se každý ze sborů, stejně jako je tomu na podobných akcích zvykem, prezentoval několika písněmi ze svého repertoáru. Diváci tak mohli, po loveckém sboru, který akci zahajoval, postupně slyšet také sbory ze Šardic, Archlebova, Věteřova a Ostrovánek. Největší přízeň publika ovšem posbíral nejméně početný „sbor“ ze Žetic, který počet svých přítomných členů vyjádřil krásně a jasně zpěvem písně „My zméé tadýý dváá...“. Poté, co každý sbor splnil svoji „sborovou povinnost“, se už dále večerním přítím majestátně nesly společně zpívané písně, které se linuly z hrdel více než čtyřicítka zpěváků a několika desítek dalších přítomných diváků. Nebudeme se zde snažit popisovat atmosféru, tu si musí každý zažít na vlastní kůži. Vy, kteří jste se posezení u cimbálu účastnili, nám jistě dáte za pravdu, že bylo o co stát.

Pokud bychom chtěli letošní ročník nějakým způsobem zhodnotit, pak nás těší, že jsme v Lovčicích dokázali uspořádat setkání sborů na podobné úrovni, jako tomu je v některých okolních vesnicích, kde mají podobné akce mnohdy letitou tradici a velký zvuk. Těší nás, že jsme se podíleli na prezentaci naší obce a že se nám do obce podařilo pozvat tak velké množství „přespolních“ zpěváků - to, že se domů rozjížděli s příjemnými pocity a vzpomínkami, je největším oceněním našeho úsilí. Pokud jsme navíc potěšili i Vás, kteří jste nás přišli na akci podpořit, pak jsme za to moc rádi. Díky pořádání této naší akce se dostáváme do povědomí sborů z okolí a můžeme následně reprezentovat obec na obdobných setkáních, což nás také těší.

Druhý ročník už je více než půl roku za námi a nám se už v hlavách pomalu rýsuje podoba třetího pokračování. Dovolím si na tomto místě zmínit nejčerstvější zákulisní informaci, abyste se měli už teď na co těšit: posezení u cimbálu bychom chtěli nově rozšířit o menší košť vína. Věříme, že se nám tak podaří na akci přivítat více návštěvníků a pro sbory tak vytvoříme početnější obecenstvo. Termín konání akce ještě nebyl přesně stanoven, ale pravděpodobně bude podobný jako v minulém roce (srpen).

Děkujeme všem co nás v našem počínání podporují a těšíme se na další setkání.

za mužský sbor Petr Konečný

Posezení u cimbálu, ročník druhý

Druhý ročník posezení u cimbálu se nesl ve znamení poměrně zásadních změn oproti ročníku úvodnímu. Po předešlé zkušenosti s poměrně nejistým počasím na konci září jsme se rozhodli uspořádat akci tentokrát uprostřed léta, konkrétně 10. srpna. Krásné letní počasí, pětatřicítka přes den, dvacetistupňové teploty v noci - to všechno jsme si mohli v den konání akce nechat jenom zdát. Počasí se totiž hodně podobalo tomu předchozímu „václavskému“ a v devatenáct hodin, kdy akce začínala, už některé návštěvníky zahřívaly deky, svetry, bundy a víno. Aspoň že nepršelo. Také místo konání akce se změnilo. Z původně plánované zahrádky za hospodou jsme byli okolnostmi nuceni akci přesunout jinam a protože u nás moc alternativ na výběr není, nikoho asi nepřekvapí, že se akce konala v areálu u lesa. „Malé hřiště“ na jednu stranu nabízí větší kapacitu a částečně také lepší zázemí, na stranu druhou je ale areál otevřený a ke zútulnění prostoru je zapotřebí daleko větší zaplněnost. I když byla účast oproti loňsku téměř dvojnásobná, k celkové atmosféře předchozího ročníku přece jenom něco chybělo.

Před pořádáním druhého ročníku jsme se dohodli, že budeme, v rámci pestrosti, obměňovat hostující cimbálové muziky. Tentokrát volba padla na cimbálovou muziku Babí Lom ze Stavěšic, která, dovolím si tvrdit, pomyslné žezlo převzala velmi zdatně. Oproti minulému ročníku, kdy bylo zpívání u cimbálu víceméně spontánní, jsme se tentokrát rozhodli akci poněkud obohatit tím, že si pozveme několik spřátelených mužských sborů s cílem představit je obecenstvu. Vzhledem k prázdninovému termínu jsme měli jisté obavy o to, kolik hostů naše pozvání přijme. Byli jsme ale velmi mile překvapeni, když jsme ve sklepě, kam jsme sbory pozvali na oficiální přivítání a pohoštění, napočítali i s námi kolem čtyřicítky krojovaných.

Po přesunu na malé hřiště se každý ze sborů, stejně jako je tomu na podobných akcích zvykem, prezentoval několika písněmi ze svého repertoáru. Diváci tak mohli, po loveckém sboru, který akci zahajoval, postupně slyšet také sbory ze Šardic, Archlebova, Věteřova a Ostrovánek. Největší přízeň publika ovšem posbíral nejméně početný „sbor“ ze Žetic, který počet svých přítomných členů vyjádřil krásně a jasně zpěvem písně „My zméé tadýý dváá...“. Poté, co každý sbor splnil svoji „sborovou povinnost“, se už dále večerním přítím majestátně nesly společně zpívané písně, které se linuly z hrdel více než čtyřicítka zpěváků a několika desítek dalších přítomných diváků. Nebudeme se zde snažit popisovat atmosféru, tu si musí každý zažít na vlastní kůži. Vy, kteří jste se posezení u cimbálu účastnili, nám jistě dáte za pravdu, že bylo o co stát.

Pokud bychom chtěli letošní ročník nějakým způsobem zhodnotit, pak nás těší, že jsme v Lovčicích dokázali uspořádat setkání sborů na podobné úrovni, jako tomu je v některých okolních vesnicích, kde mají podobné akce mnohdy letitou tradici a velký zvuk. Těší nás, že jsme se podíleli na prezentaci naší obce a že se nám do obce podařilo pozvat tak velké množství „přespolních“ zpěváků - to, že se domů rozjížděli s příjemnými pocity a vzpomínkami, je největším oceněním našeho úsilí. Pokud jsme navíc potěšili i Vás, kteří jste nás přišli na akci podpořit, pak jsme za to moc rádi. Díky pořádání této naší akce se dostáváme do povědomí sborů z okolí a můžeme následně reprezentovat obec na obdobných setkáních, což nás také těší.

Druhý ročník už je více než půl roku za námi a nám se už v hlavách pomalu rýsuje podoba třetího pokračování. Dovolím si na tomto místě zmínit nejčerstvější zákulisní informaci, abyste se měli už teď na co těšit: posezení u cimbálu bychom chtěli nově rozšířit o menší košt vína. Věříme, že se nám tak podaří na akci přivítat více návštěvníků a pro sbory tak vytvoříme početnější obecenstvo. Termín konání akce ještě nebyl přesně stanoven, ale pravděpodobně bude podobný jako v minulém roce (srpen).

Děkujeme všem co nás v našem počínání podporují a těšíme se na další setkání.

za mužský sbor Petr Konečný

Posezení u cimbálu, ročník druhý

Druhý ročník posezení u cimbálu se nesl ve znamení poměrně zásadních změn oproti ročníku úvodnímu. Po předešlé zkušenosti s poměrně nejistým počasím na konci září jsme se rozhodli uspořádat akci tentokrát uprostřed léta, konkrétně 10. srpna. Krásné letní počasí, pětatřicítka přes den, dvacetistupňové teploty v noci - to všechno jsme si mohli v den konání akce nechat jenom zdát. Počasí se totiž hodně podobalo tomu předchozímu „václavskému“ a v devatenáct hodin, kdy akce začínala, už některé návštěvníky zahřívaly deky, svetry, bundy a víno. Aspoň že nepršelo. Také místo konání akce se změnilo. Z původně plánované zahrádky za hospodou jsme byli okolnostmi nuceni akci přesunout jinam a protože u nás moc alternativ na výběr není, nikoho asi nepřekvapí, že se akce konala v areálu u lesa. „Malé hřiště“ na jednu stranu nabízí větší kapacitu a částečně také lepší zázemí, na stranu druhou je ale areál otevřený a ke zútulnění prostoru je zapotřebí daleko větší zaplněnost. I když byla účast oproti loňsku téměř dvojnásobná, k celkové atmosféře předchozího ročníku přece jenom něco chybělo.

Před pořádáním druhého ročníku jsme se dohodli, že budeme, v rámci pestrosti, obměňovat hostující cimbálové muziky. Tentokrát volba padla na cimbálovou muziku Babí Lom ze Stavěšic, která, dovolím si tvrdit, pomyslné žezlo převzala velmi zdatně. Oproti minulému ročníku, kdy bylo zpívání u cimbálu víceméně spontánní, jsme se tentokrát rozhodli akci poněkud obohatit tím, že si pozveme několik spřátelených mužských sborů s cílem představit je obecenstvu. Vzhledem k prázdninovému termínu jsme měli jisté obavy o to, kolik hostů naše pozvání přijme. Byli jsme ale velmi mile překvapeni, když jsme ve sklepě, kam jsme sbory pozvali na oficiální přivítání a pohoštění, napočítali i s námi kolem čtyřicítky krojovaných.

Po přesunu na malé hřiště se každý ze sborů, stejně jako je tomu na podobných akcích zvykem, prezentoval několika písněmi ze svého repertoáru. Diváci tak mohli, po loveckém sboru, který akci zahajoval, postupně slyšet také sbory ze Šardic, Archlebova, Věteřova a Ostrovánek. Největší přízeň publika ovšem posbíral nejméně početný „sbor“ ze Žetic, který počet svých přítomných členů vyjádřil krásně a jasně zpěvem písně „My zméé tadýý dváá...“. Poté, co každý sbor splnil svoji „sborovou povinnost“, se už dále večerním přítím majestátně nesly společně zpívané písně, které se linuly z hrdel více než čtyřicítka zpěváků a několika desítek dalších přítomných diváků. Nebudeme se zde snažit popisovat atmosféru, tu si musí každý zažít na vlastní kůži. Vy, kteří jste se posezení u cimbálu účastnili, nám jistě dáte za pravdu, že bylo o co stát.

Pokud bychom chtěli letošní ročník nějakým způsobem zhodnotit, pak nás těší, že jsme v Lovčicích dokázali uspořádat setkání sborů na podobné úrovni, jako tomu je v některých okolních vesnicích, kde mají podobné akce mnohdy letitou tradici a velký zvuk. Těší nás, že jsme se podíleli na prezentaci naší obce a že se nám do obce podařilo pozvat tak velké množství „přespolních“ zpěváků - to, že se domů rozjížděli s příjemnými pocity a vzpomínkami, je největším oceněním našeho úsilí. Pokud jsme navíc potěšili i Vás, kteří jste nás přišli na akci podpořit, pak jsme za to moc rádi. Díky pořádání této naší akce se dostáváme do povědomí sborů z okolí a můžeme následně reprezentovat obec na obdobných setkáních, což nás také těší.

Druhý ročník už je více než půl roku za námi a nám se už v hlavách pomalu rýsuje podoba třetího pokračování. Dovolím si na tomto místě zmínit nejčerstvější zákulisní informaci, abyste se měli už teď na co těšit: posezení u cimbálu bychom chtěli nově rozšířit o menší košt vína. Věříme, že se nám tak podaří na akci přivítat více návštěvníků a pro sbory tak vytvoříme početnější obecenstvo. Termín konání akce ještě nebyl přesně stanoven, ale pravděpodobně bude podobný jako v minulém roce (srpen).

Děkujeme všem co nás v našem počínání podporují a těšíme se na další setkání.

za mužský sbor Petr Konečný

Posezení u cimbálu, ročník druhý

Druhý ročník posezení u cimbálu se nesl ve znamení poměrně zásadních změn oproti ročníku úvodnímu. Po předešlé zkušenosti s poměrně nejistým počasím na konci září jsme se rozhodli uspořádat akci tentokrát uprostřed léta, konkrétně 10. srpna. Krásné letní počasí, pětatřicítka přes den, dvacetistupňové teploty v noci - to všechno jsme si mohli v den konání akce nechat jenom zdát. Počasí se totiž hodně podobalo tomu předchozímu „václavskému“ a v devatenáct hodin, kdy akce začínala, už některé návštěvníky zahřívaly deky, svetry, bundy a víno. Aspoň že nepršelo. Také místo konání akce se změnilo. Z původně plánované zahrádky za hospodou jsme byli okolnostmi nuceni akci přesunout jinam a protože u nás moc alternativ na výběr není, nikoho asi nepřekvapí, že se akce konala v areálu u lesa. „Malé hřiště“ na jednu stranu nabízí větší kapacitu a částečně také lepší zázemí, na stranu druhou je ale areál otevřený a ke zútulnění prostoru je zapotřebí daleko větší zaplněnost. I když byla účast oproti loňsku téměř dvojnásobná, k celkové atmosféře předchozího ročníku přece jenom něco chybělo.

Před pořádáním druhého ročníku jsme se dohodli, že budeme, v rámci pestrosti, obměňovat hostující cimbálové muziky. Tentokrát volba padla na cimbálovou muziku Babí Lom ze Stavěšic, která, dovolím si tvrdit, pomyslné žezlo převzala velmi zdatně. Oproti minulému ročníku, kdy bylo zpívání u cimbálu víceméně spontánní, jsme se tentokrát rozhodli akci poněkud obohatit tím, že si pozveme několik spřátelených mužských sborů s cílem představit je obecenstvu. Vzhledem k prázdninovému termínu jsme měli jisté obavy o to, kolik hostů naše pozvání přijme. Byli jsme ale velmi mile překvapeni, když jsme ve sklepě, kam jsme sbory pozvali na oficiální přivítání a pohoštění, napočítali i s námi kolem čtyřicítky krojovaných.

Po přesunu na malé hřiště se každý ze sborů, stejně jako je tomu na podobných akcích zvykem, prezentoval několika písněmi ze svého repertoáru. Diváci tak mohli, po loveckém sboru, který akci zahajoval, postupně slyšet také sbory ze Šardic, Archlebova, Věteřova a Ostrovánek. Největší přízeň publika ovšem posbíral nejméně početný „sbor“ ze Žetic, který počet svých přítomných členů vyjádřil krásně a jasně zpěvem písně „My zméé tadýý dváá...“. Poté, co každý sbor splnil svoji „sborovou povinnost“, se už dále večerním přítím majestátně nesly společně zpívané písně, které se linuly z hrdel více než čtyřicítka zpěváků a několika desítek dalších přítomných diváků. Nebudeme se zde snažit popisovat atmosféru, tu si musí každý zažít na vlastní kůži. Vy, kteří jste se posezení u cimbálu účastnili, nám jistě dáte za pravdu, že bylo o co stát.

Pokud bychom chtěli letošní ročník nějakým způsobem zhodnotit, pak nás těší, že jsme v Lovčicích dokázali uspořádat setkání sborů na podobné úrovni, jako tomu je v některých okolních vesnicích, kde mají podobné akce mnohdy letitou tradici a velký zvuk. Těší nás, že jsme se podíleli na prezentaci naší obce a že se nám do obce podařilo pozvat tak velké množství „přespolních“ zpěváků - to, že se domů rozjížděli s příjemnými pocity a vzpomínkami, je největším oceněním našeho úsilí. Pokud jsme navíc potěšili i Vás, kteří jste nás přišli na akci podpořit, pak jsme za to moc rádi. Díky pořádání této naší akce se dostáváme do povědomí sborů z okolí a můžeme následně reprezentovat obec na obdobných setkáních, což nás také těší.

Druhý ročník už je více než půl roku za námi a nám se už v hlavách pomalu rýsuje podoba třetího pokračování. Dovolím si na tomto místě zmínit nejčerstvější zákulisní informaci, abyste se měli už teď na co těšit: posezení u cimbálu bychom chtěli nově rozšířit o menší košť vína. Věříme, že se nám tak podaří na akci přivítat více návštěvníků a pro sbory tak vytvoříme početnější obecenstvo. Termín konání akce ještě nebyl přesně stanoven, ale pravděpodobně bude podobný jako v minulém roce (srpen).

Děkujeme všem co nás v našem počínání podporují a těšíme se na další setkání.

za mužský sbor Petr Konečný